

forudgaaende Deel af Paragraphen udtrykkelig indeholder, at en Tilbagetagelse af den kongelige Stadsfæstelse for Præsten, altsaa i Virkeligheden hans Afstedigelse, kan finde Sted efter Indstilling fra Kirkeministeren, naar enten Menigheden eller dens Præst har vægret sig ved at opfylde nogensomhelst af de i Henhold til denne Lov gjældende Love og Forskrifter, og udenfor saadanne Tilfælde vil det dog vistnok være i høi Grad usandsynligt, at der skulde blive Spørgsmaal om en Afstedigelse af en Valgmenighedspræst, i alt Fald ikke uden Menighedens eget Ønske. — Af større Betydning er derimod de Forandringer, som ere foretagne i Indledningen til den første Paragraph samt ved Optagelsen af en ny Slutningsparagraph, hvilken Landsstinget har indsat. Herefter vil der nemlig kræves til Dannelsen af en Valgmenighed som Led af Folketirken, foruden Lovens øvrige Betingelser, at der er opnaaet en Anerkjendelse fra Regjeringen, grundet paa dennes Skjøn om, at Trang dertil er tilstede, og dernæst er Lovens Varighed bleven indskrænket til 5 Aar, dog saaledes, at den vedbliver at bestaae for de Valgmenigheder, som allerede ere oprettede inden denne Tidsfristis Udløb. — Jeg har nu her angivet samtlige de Forandringer, som ere foretagne med det Lovforslag, der udgik fra Folkethinget, men Udvalget har dog ikke troet at burde stille nogetsomhelst Ændringsforslag overfor disse Forandringer, og vi have i vor Erklæring angivet Grunden dertil. Sagens hele Behandling, den af Regjeringen dertil indtagne Stilling og navnlig den endelige Afstemnings Resultat maatte nemlig give Udvalgets Medlemmer den bestemte Overbeviisning, at Loven ikke kunde ventes gennemført med nogen virkelig Forandring af sit Indhold, og uden en saadan Udsigt maatte efter vor Formening enhver fortsat hyderligere Forhandling af denne Sag betragtes som saare lidet nyttelig. Medens altsaa Udvalget i det Hele har været enigt om ikke at stille noget Ændringsforslag, er det dog kun et Fleertal, som indstiller Loven til Vedtagelse, idet nemlig et af Udvalgets Medlemmer, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgtreds (S. A. Hansen), har erklæret, at han vel af politiske Grunde ikke har stillet noget Forslag om Forkastelse af Loven,

men at han dog ikke vil være istand til at stemme for den eller at tilraade Thinget at gjøre det. Blandt de øvrige Medlemmer, der udgjøre Fleertallet, er der nogle, som naaget de iøvrigt indstille Loven til Vedtagelse, dog væsentligt kun gjøre dette af politiske Hensyn, idet de nemlig troe, at der ikke tør ventes nogen gavnlig Virkning af Loven i dens nuværende Skikkelse. For de øvriges Vedkommende, og derunder for mit eget Vedkommende, maa jeg udtale, at vi ikke dele denne Anskuelse. Vi have derimod den Overbeviisning, at denne Lov, selv saaledes som den nu foreligger, vil have Betydning, og det baade umiddelbart og middelbart. Vistnok vil der nu efter Loven kræves en større Anstrengelse af de Paagjældende, som ønske at samles til en Valgmenighed, men med en saadan Anstrengelse vil ogsaa Maalet kunne naaes, og det efter vor Formening ikke blot, naar Regjeringen skulde være en overordentlig Velvillie for Valgmenighedens Dannelse i Folketirken, thi selv om der i Spidsen for Kirkestyrelsen skulde staae en Mand, som personlig var en afgjort Modstander af Valgmenigheder i Folketirken, vilde han dog umuligt kunne see bort fra, at han som Minister var stillet overfor en Lov, der gaaer ud fra en anden Anskuelse. Hvad nu den tilspøiede Tidsfrist angaaer, er der efter vor Overbeviisning en overveiende Sandsynlighed for, at Loven efter Udløbet af de 5 Aar vil blive fornyet i uforandret Skikkelse, eller maastee snarere med Forandring af saadanne Bestemmelser, som ved de gjorte Erfaringer maatte have viist sig at være altsor hemmende eller besværende. — Jeg troer saaledes i Kort- heds at have gjort Rede for den Stilling, som Udvalget har indtaget efter den Forandring, der er foregaaet med Loven i det andet Thing, og jeg skal, idetmindste foreløbigt, indskrænke mig hertil.

Rettelser.

Sp. 5711 L. 15—16 f. n.: „at der er ikke Mange, som have været Vidne til“ l.: „at der er ikke Mange, som have været Soldat, uden at have været Vidne til“.

i Eriksens Foredrag:

Sp. 5720 L. 5 f. n.: „ved Auctionerne“ l.: „ved Mand- skabets Permittering“.